

PLANISPHERIVM

accidit) mutuo se comitantur: eadem simplici-
 citer uariationem situs eorundem, in plano
 modo repræsentatorum consequuntur. Opor-
 tet autem superficiem hanc indefinitæ quan-
 titatis intelligere, eò, quòd sit omnium pun-
 ctorum, qui insuperficie sphæræ sunt polo,
 cui uisua uirtus attribuitur duntaxat exce-
 pto) receptiua. Possibile enim est, ut quili-
 bet punctus sphæræ, in concaua superficie si-
 gnatus, omnia puncta eiusdem cauæ superfi-
 cie uisibiliter apprehendat, se excepto. Idq;
 de punctis conuexæ superficie, obiectu solidi-
 tatis sphæræ circumscriptis, intelligendum
 est. Quilibet enim punctus, etiam in conue-
 xa superficie signatus, omnia puncta in ea-
 dem superficie uisu percipiet, si sphæræ soli-
 ditas non resistat. Quia uero in plano solam
 sphæræ superficiem repræsentamus: nihil de
 ipsius profunditate animaduertimus. Nam
 quæ passionēs sequuntur motum sphæræ,
 omnes & eadem sequentur motum, uel so-
 lius superficie ipsius, ut pote, si opinemur
 inanem. Hanc uero superficiem intellexero
 indifferenter esse concauam eius, uel conue-
 xam: nihil enim horum utrumlibet differt.

Et